Επανάστασις 1821.

Δημ. Κυριακίδης Θραξ

Ο Δ. Σουρμελής εις την ιστορίαν Αθ. λέγει ότι Θραξ τις του Φαβιέ απόλυθείς περιήρχετο εις το φρούριον και συνε-βούλευε τους πολιορκουμένους να δεχθώσι συνθήκας. Ο δε Χρ. Βυζάντιος εις την ιστορίαν του τακτικού λέγει ότι ο Θραξ εκείνος ήτον ο Δημ. Κυριακίδης, όστις λέγει παρέλαβε την πυρίτιδα από την Δ. Ευρώπην και την μετεκόμισεν εις τα Μέθανα, και συνεστράτευσε και αυτός, και συνεπεκό-μισε τον εις αυτόν ανήκοντα ... πυρίτιδος εις την Ακρόπολιν, και δια ταύτα ότι εσυκοφαντήθη. Ο Κυριακίδης είν' αξιέπαινος, διότι συνετέλεσεν εις το να προδιασθή η Ακρόπολις με πυρίτιδα· εξεπλήρωσε βέβαια το χρέ-ος του· αλλά τούτο δεν αποδεικνύει ότι εσυκοφαντήθη· και πώς η συκοφαντία; έκαστος έχει τον ίδιον τρόπον του συλλο-γίζεσθαι περί των πραγμάτων. Ο Κυριακίδης εφρό-νει ίσως τα της Ευρωπαϊκής τάξεως, ότι δεν ήτον άλλος τρόπος να σωθή η φρουρά παρά δια συνθήκης. Επειδή δ' είχε προ ολίγου ήλθον εις την υπηρεσίαν του Αυστριακού Προ-ξένου Γρωπίου, εθάρρει εις την βοήθειαν των Αυστριακών με τον Κιουταχήν ότι δεν ήθελεν πάθει εξερχόμενα δια συνθήκης, ενώ άλλοι εφοβούντο μη παρασπονδήσας ως Τούρκος, ο Κιουτα-χής και πάθωσι και άλλοι εφθόνουν την τύχην του Μεσολογγίου και ήθελον να πράξωσι τα αυτά.

Σπηλιάδης Απομνημο-νεύματα Τ. Δ΄ σ. 274-5

Δημ. Κυριαμίδη θράξ 1827

Σωτηριάδ. Διαγραφα
ματα σ. 274 σημ. 3

Ὁ Δ. Σερμελῆς ἤξιν ἰσορ. Ἀδ. λέγ ὅτι θράξιστ φάβλ
ἀπὸ διάφ σημ/χεῖα ἢ εἰκόνα (τῶν Ἀναγνωσταῶν Ἀθηνᾶ)
| ἀνεβλέπετ τὴ σοκαρμπρέτ νὰ δεχθῇ σινάντιση. Ὁδὲ
Χρ. Σ. Βυζάντιος ἢ τὴν ἰσορ. τζ ταπουτζάγγ ὅτι, ἐθρά/ξ-
ηγ τὴν ἰδέ ὁ Δημ. Κυριαμίδη, ὅτσι, λέγ, σφρέβαλε τὴν σφρέντα
ἀπὸ τὴν Θ. Σοτσρούλ | τὴν μπεταίμπαν ἢ τὰ Μέθανα | ἀπεφά-
τιστ | ἀπέ, | ἀπαπασπίμα τὸ ἢ αὐτὸ ἀπὸ πιπαπάπαν σφρέ-
δηγ τὴν Ἀκρόπολη, | διὰ τοῦτα ὅτι ἐσπουφαπάδη ὁ Κυριαμί-
δη ἢν ἀβιτάντ, ἀλλ σινπέλιαν ἢ τὸ ἐμπλαδίδη | ἀπαπάπαν
μὲ σφρέντα · ἀφεστίμους βίβλια τὸ χρέστ | ἀλλ' ἐπ σλὶ
ἀσπάζμηγ ὅτι ἐσπουφαπάδη · | φράτσ | σπουφγία ; ἔπαπαν
ὄχ | τὸ ἴδιν τζόμπαν τζ σπλάγ | σοδαν σφρὶ τὴν φραμμάτα.
Ὁ Κυριαμίδη ἔμφαγ ἴσως τὰ τὴν ἐδφρσαι τὴν τάφρ,
ἐπειδὴ ἔπεν ἀλλ τζόμπαν νὰ σπλάγ | ἢ φρλὸ ἢ διὰ σπλά-
πιν. Ἔφρλ δ' ἔπ φρ' ὁ ἀδμ ἔπεν ἢ τὴν πουρσιάν τὸ λίτφρ-
πουλ Πρεζέντ Γρούντ, ὁ ἀφόρ ἢ τὸν ριδίαν τὸν Λίουτε-
νάντ μὲ τὸ Κιντάρ ὅτι, ὅλν ἤθελαν σάβ ἐξοχάμεν
ἀλάνδηπιν, ἐν | ἄλλ ἔμφρίντμ σφρασσπλήφ, ἢ Τόμας,
| Κιντάρ, | σάβιος, | ἄλλ ἔμφόννν τὸν τάγμαν τὸ Μάν-
λφρίτ, | ἤθελαν νὰ σφάμφσι τὰ αὐτά · ἢ μαν δὲ ἄβ ἐσαι ὁ
Ἐφρμελῆς, ἂν ἔμφρόη ὅτι ἤθελαν ν' ἀποδ | μφρον οἱ Ἕλλην
| ἢ τὰ Ἀθήνα ὅτι τὰ καταφέφρσι, ὅλν τὰ σαφαλίδαι μὲ
σινάντιση, | ὅτι ἀποδιόπαν μὲ τὰ ἄλλα ἢ τὰ χίπ, ἂν
ἀλλ ἤθελαν νὰ σπλάσι φεύγουν ἀναμέσον τῶν Τούρκων εἴ |
ἢ τὸ Μισολόγγι, | ὅτι ἢ μαν ἀλλαὶ ὅλν σταφαλίσπαν.

σ. 299 ὑπόσ.

Ἰδὲ τὸ σχέδιόν τε (τὸ Συρμελοῦ) ἐν τῷ σελ. 227 τῆς ἱστορ.
Ἀθηνῶ. Ὁ Συρμελοῦς γνάλ, θάτερον τῶν δύο, δὲ τὸ Χρ. Βυ-
ζάντιος λέγ, ὅτι ὁ Φαβὶς ἔστελε τὸν θεοπιστόν τε Δ. Κυ-
ριανίδην πρὸς τὸν ἀποσταλέντα θεὸ τῶν Λεμπλὸν ἐκ τῆς τῶν
φρυρίν, ἐδεῖβεν ἀπ' αὐτὸν τὸ πρῶτον ἔγγραφον πρὸς τὸν Φαβὶς
ἐπὶ τῆς ἐγγράφου τότε τῆς 29 ἀπριλίου δὲν ἀναφέρει ὁ Βυ-
ζάντιος, ἀλλὰ μόνον πρὸς τῆς ἑσομένης διαταγῆς τῶν Τοιόρτι
τῆς 30 ἀπριλίου δεκαδή. Ἰδὲ ἱστορ. τὸ ταυτῶν πρὸς τὸ αὐτὸ
Χρ. Σ. Βυζαντίου σελ. 128